UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

quē ſequitur Alex.in d.l.ſi mihi,& titio. col.pen.& in
addit.ad Bartolum in d.§.permittitur.& plenius dixi
in prædicto conſilio à me edito in cauſa illorū de Saſ
5 ſuno.¶ Subdit etiam † quantū ad hoc, ut eccleſia dica
tur, ſeu cenſeatur conſueta aliquid facere, ſeu rē cer-
to modo cōcedere, ꝙ inſpici debet id, quod eccleſia
ultimo loco fecit, non conſideratis ijs, quæ prius ſæ-
pe feciſſet, ut colligitur ex ijs, quæ notabiliter uoluit
Bald.in l.binos.C.de aduoca.diuer.iudic.& eſt bonus
6 tex.in l.ſi mater.C.ne de ſtatu defunct. † prout quoad
ius præſentandi ſemper inſpici debet, quis aliàs ulti-
mo præſentauerit, nam ad illum ſpectat ius præſentā
di, tanquam is in quaſi poſſeſſione præſentādi eſſe di-
catur, ut in c.conſultationibus. cum glo. & ibi Anto.
Abb. & alii de iure patro. & in c.querelam.de electio.
Vlterius ſuper his nolo nunc inſiſtere, ſed omiſſis plu
ribus, quæ potuiſſem adducere, concludendum eſſe
arbitror in caſu occurrenti, quòd eccleſia libera ſit
quo ad facultatem concedendi, & inueſtiendi quem-
cunque uelit. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Emphyteoſim ob lineam finitam ad dominum reuerſam dominus deſcendentibus proximioribus emphyteotæ mortui tenetur renouare, ſi re integra, & ante quam dominus alteri conceſſiſſet, illius renouationem petiiſſent.*
2 *Et quando ius renouationem huiuſmodi petendi competit hæredibus agnatis, collateralibus, & feminis, intelligitur, ſi huius emphyteoſis regulariter ſint capaces.*
3 *Naturales, & legitimè nati emphyteoſis eccleſiæ renouationem nec tanquam hæredes, nec tanquam proximiores, & agnati petere poſſunt.*
4 *Etiam ſi eſſent legitimati.*
5 *Niſi etiam quoad huiuſmodi bona eſſent expreſſè legitimati ab habente expreſſè etiam quoad hæc bona legitimandi poteſtatem.*
6 *Legitimandi etiam ad bona emphyteotica ſimpliciter poteſtatem habens intelligitur de bonis emphyteoticis prophanis, & priuati, non autem eccleſiæ.*

EPITOME.

Emphyteosi eccleſiæ ad ipſam eccleſiam ob finitam lineam reuerſa, ſi hęredes agnati, & collaterales, & fœminæ, naturales, & illegitimè nati illius renouationē peterēt, eccleſia eis illā concedere nō tenetur.

Et legitimati etiam ad bona emphyteotica ſimpliciter ab habente poteſtatem legitimandi ad bona emphyteotica ſimpliciter non intelliguntur legitimati ad emphyteoſim eccleſiæ.

CONSILIVM CI.

IN hac cauſa paucis utendo concludo Sem
pronium fore in emphyteoſi conceſſa ab
eccleſia præferendum hæredibus Titij, ob
cuius mortem, & lineam finitam emphy-
teoſis ad eccleſiā reuerſa fuit. Nā ultra quod dici poſ-
1 ſet, † ꝙ licet aliàs, finita emphyteoſi ob lineam, & ge-
nerationem finitam, dominus emphyteoſim deſcen
dentibus emphyteotæ mortui renouare teneatur,
alioquin ob iniuriam ſic ipſis illatam poſſint appella-
re, ut uoluit Bart.in l.1.§.permittitur.ff.de aqua quo-
tid.& æſti.& in l.ſi mihi, & titio.ff.de verb.oblig. cum
ſimilib. tamen hoc non procedat, quando dominus
rem alteri conceſſiſſet prius, quàm proximiores de-
ſcendentes ipſius emphyteotæ ſe renouari petiiſſent,
& ſic ante eorū petitionē res integra eſſe deſijſſet, ut
uoluit Roma.in conſi.70. aliàs 68. per textum in c.1.
de natu.feu.& argumento c.quamuis.de reſcriptis in
6.& eorū, quę uolunt Bart.& alii in l.Gallus.§.& quid
ſi tantum.ff. de liberis, & poſthum. loquentes de legi
timatione filii naturalis facta, uel petita re non inte-
gra poſt mortem patris, & facit id, quod
minis Alexan.in conſ.10.colum.ultim.
in indiuiduo uoluit dominus Præpoſi.in
admodum feud.ad fil.perti.col.penult.
dici poſſet, ꝙ ſoror dicti Titij hæres inſti
renouari petit, non eſt proximior deſcen
ius petendi renouationem finita emphyte
tat deſcendentibus, Bart.in d.§. permitti
in fin.de priuileg.credit.& Alex.in d.l.ſi m
poſt Bartolum in ulti.col.quæ omnia, lic
nonnulli contrarium uoluerint, caſui, &
noſtræ optimè conuenirent, alia tamen
optima ratione concluſionem ſupra tra
probo. Nam poſito, ꝙ hoc ius petendi
etiam hæredibus collateralibus, & fœm
tat ſecundum aliquos in c.bonæ.il 2.de p
2 torum. tamen † hoc uerum eſt, quando
collaterales etiam fœminæ illius emphyt
ſiæ capaces eſſent, & non aliter, ut probat
habentur per Alexan.poſt alios in d.l.ſi m
in vltim.col.cum ijs, quæ ponunt Moder.i
aliàs comprehenſi ſub inueſtitura, ſi prop
non ſolutum ſint emphyteoſis incapaces,
tur à iure petendi renouationem fieri de e
ad eccleſiam propter lineam finitam reuer
te ceſſatione ſolutionis canonis ſunt effe
ces, & excluſi dicuntur. Sed in caſu noſtro
hæres à Titio inſtituta huius emphyteoſis
cæ omnino incapax eſſe dicitur, quia eſt
baſtarda, ergo nullum ius petendi dictam
3 nem ſibi competit, † qm̄ naturales, & ille
nullum poſſunt habere ius petendi, ſeu
emphyteoſim eccleſiæ ſeu tanquam hæ
quam conſanguinei alterius, ut in c.1.§
ibi glo.& Docto.ſi de feudo contentio
4 num, & agna. † Et hoc procedit, ueluti te
not.probat, etiam ſi naturalis, & illegiti
ſet legitimatus, quod ſequuntur Doctores
ter ad tradita per Baldum in l.generaliter.
tem.ibique Moder.C.de inſtitut. & ſubſtit
dit.factis. & in l.eam, quam.C.de fideicom
betur plenè per Alexādrum, & Imolam in
§.ſi quis rogatus, col.10.ff.ad trebellianum
dum, Abbatem, & alios maximè moder. in
ſentia. de probationibus, & hoc propter d
eccleſiæ, quæ huiuſmodi hominum genus
ut ibi. & habetur in c. lator. & in c. per ue
qui filii ſint legitimi. ¶ Et ſi diceretur, pr
procedere, quando naturales eſſent expre
mati etiam quoad bona emphyteotica, & fe
cleſiæ, quia ſic legitimati poſſent in talibus b
cedere per gloſam, & Doctores in d. §. na
uerbo naturales, ergo ſimiliter poſſent ren
5 ob finitam lineam petere, reſpōdetur † præd
cedere, qn̄ fuerunt expreſſè, & ſpecialiter le
ut etiā poſſint in emphyteoſi eccleſiæ ſucce
qn̄ fuerunt legitimati ab eo, qui habebat i
ſtatem legitimandi etiam quoad bona em
ca, & feudalia eccleſiæ, alioquin † ſi domi
mans, ut Comes, uel alius haberet ſimplic
gitimandi ad bona emphyteotica, non
habere ius legitimandi ad bona emphyte
cleſiæ, ſed ad bona tantum prophana, & p
quiritur enim, quòd ſpecialiter, & expreſ
poteſtas legitimandi etiam ad bona eccleſ
rit ad hoc, ut ad illa poſſit legitimare per
ibi doctores communiter in d.cap. per ue
& in dicto §. naturales. nam poteſtas le
per reſcriptum iſtis Comitibus conceſſa e
tans, & odioſa. argumento eorum, quæ ha

§. pen. in auth. quibus modis naturales efficiātur ſui. Et non dicitur per huiuſmodi poteſtatem cōceſſum, niſi illud, q̄ expreſsè à principe conceſſum reperitur, ut notabiliter declarant Moder. in d.c. per uenerabilē: ergo niſi comiti fuerit conceſſa poteſtas, ut baſtardos poſſit ēt ad bona emphyteotica legitimare, profecto id nō poterit, & ad talia bona legitimatio ſua nō extendetur, arg. l. multum. C. ſi quis alte. uel ſibi. & c. cū ſuper abbatia. de offic. deleg. Sed in caſu noſtro ultra q̄ prætenſa ſoror titij non fuit ſpecialiter, & expreſsè legitimata, ut ēt in emphyteoſi eccleſiæ ſuccedere poſſit, ēt comes qui eā legitimauit, non habuit ptātem legitimandi ad bona eccleſiæ, nec in ſuo priuilegio iſtud ſibi fuiſſe conceſſum reperitur, ergo uera eſt ꝯcluſio tradita, q̄ huic ſorori ius dictam renouationem petendi non cōpetit, & Sempronius ī emphyteoſis, de qua agitur, eſt illi p̄ferēdus. Laus Deo

SVMMAE.

Emphyteoſis eccleſiæ conceſſa pro ſe, & hæredibus, & ſucceſſoribus ad hęredes etiam extraneos tranſit.

Contra nu. 6. & nu. 14. ubi, quid illud uerbum ſucceſſoribus ultra uerbum hæredibus operetur: niſi pro omnibus, & quibuſcūque ſucceſſoribus dictum eſſet, nu. 15.

Idem, ſi pro hæredibus ſimpliciter: ac etiam quando pro hęredibus in perpetuum conceſſa fuit, nu. 5. contra nu. 6. & 16.

Et uerbum illud in perpetuum, quomodo intelligatur.

Eccleſia res totaliter quoad utrumque dominium, & utranque poſſeſſionē, interuenientibus iuſtis cauſis, et ſolemnitatibus, alienari permittitur.

4 *Ita, & magis in emphyteoſim concedi, ut perpetuo ad hæredes ēt extraneos tranſeat; & in quo caſu hoc uerum ſit, nu. 7. & nu. 17. ubi declaratur.*

8 *Verbum hæredes in cōceßione rei eccleſiæ poſitum comprehendit ſolum deſcendentes, & non extraneos hęredes, niſi ſignum uniuerſale omnes eſſet illi adiectum.*

9 *Idem in conceßione rei eccleſiæ in emphyteoſim datæ, & nu. 33.*

0 *Conditio, ſi deceſſerit ſine hærede, intelligitur ſine deſcendente.*

1 *Emphyteoſis eccleſię conceßa pro ſe, & hęredibus ſuis propter illud pronomen ſuis, intelligitur conceſſa ſolum deſcendentibus, & hęredibus ſanguinis.*

2 *Emphyteoſis eccleſiæ regulariter ſui natura ad hæredes extraneos non tranſit, & in hoc, quando fuit conceſſa pro ſe, & hæredibus, non eſt differentia inter eccleſiam Conſtantinopolitanam, & alias eccleſias, & num. 33.*

3 *Secus eſt in emphyteoſi priuati.*

8 *Item ſecus, niſi ex pacto, & expreſsè emphyteoſis eccleſiæ etiam pro hæredibus extraneis conceſſa eſſet.*

9 *Argumentum de totali alienatione rei eccleſię ad conceßionem emphyteoſis ad effectum, ut in hæredes etiam extraneos ſit trāſitoria, non procedit.*

0 *Tex. in §. licentiam. in auth. de alien. & emphyt. declaratur, & illius diſpoſitionem eſſe nullam, oſtenditur.*

1 *Diſpoſitio §. emphyteoſim. in authen. de non alien. à iure canonico recepta.*

3 *Verbum perpetuum uarijs modis ſecundum ſubiectam materiam capitur.*

4 *Emphyteoſis eccleſiæ propter lineam finitam abſque facto, & ſententia iudicis ad eccleſiam reuertitur quoad dominium, & ius emphyteoticum, ſed non quoad poſſeßionē, quę factū requirit.*

5 *Emphyteoſis eccleſiæ conceſſa pro ſe, & hęredibus, & ſucceßoribus ſuis in perpetuum, comprehendit quoque filias fœminas ēt neptas, quę, ſtāte ſtatuto loci fœminarum propter maſculos excluſiuo, non poſſunt admitti, niſi maſculis non extantibus, & finita linea maſculorum emphyteotæ propter obitum ultimi emphyteotę ſine filiis defuncti, ſi adhuc ſuperſint deſcendentes per lineam fœmininam prioris emphyteotæ, emphyteoſis non dicitur finita, nec ad eccleſiam reuerſa, ſed ipſi deſcendentes per lineam fœmininam ad eam admitti debent.*

6 *Emphyteoſis eccleſiæ finita propter lineam finitam eſt agnatis emphyteotę concedenda, & renouanda, & ſi eccleſia alios uellet inueſtire, agnati poſſunt appellare.*

Et quando, & in quibus agnatis hoc procedat, nu. 29. 30. & 31.

27 *Quod uerum eſt, ſi eſſent ab ultimo emphyteota hæredes inſtituti, aliàs extranei hęredes inſtituti ipsis agnatis, & proximioribus pręferentur.*

Limitatur hoc non procedere in emphyteosi eccleſiæ, nu. 35.

28 *Emphyteosi finita propter lineam finitam, ecclesia poteſt filiam primi emphyteotę inueſtire, exclusis hæredibus emphyteotæ.*

31 *Emphtyeosis ecclesiæ, & emphyteosis priuati differunt in eo, an finita linea ad dominum reuertatur ita, quòd poſſit eam pro ſe retinere, uel agnatis, aut cuilibet concedere debeat.*

32 *Emphyteosi ob delictum, & commiſſum emphyteotæ finita, & ad dominum reuerſa hæredes, & proximiores illius renouationem sibi fieri petere non poſſunt.*

33 *Emphyteosis ecclesiaſtica ſui natura ſolum ad filios, & deſcendentes, nō aūt ad extraneos hæredes transit, & ſupra, nu. 9. & 12.*

34 *Renouationis petēdæ ius in emphyteosi ecclesiaſtica finita ob lineā finitā non competit uſufructuario, cui etiam rei emphyteoticę ab ultimo emphyteota relictus eßet uſusfructus, nec hæredibus etiam extraneis, aut proximioribus agnatis tranſuerſalibus ipsius emphyteotæ.*

36 *Interdictum uti poſſidetis eſt iudicium duplex, & datur ēt poſſeßori contra inquietantem, ac turbantem ipſum in ſua poſſeſſione.*

37 *Emphyteosi finita, si emphsiteota, uel hæres eius, uel alius tāquam emphyteota uelit in naturali poſſeſſione rei emphyteoticæ insiſtere, contra illum domino, uel habenti cauſam ab eo interdictum uti poſſidetis competit.*

38 *Et hoc in caſu hm̄oi interdictum habet ēt effectum reſtitutorium.*

39 *At si dominus etiam ſua ciuili poßeſſione ſpoliatus eßet, interdictum unde ui competeret.*

40 *Vſufructuario, cui etiam rei emphyteoticæ uſusfructus relictus fuit, & qui naturalem rei illius poſſeßionem poſt mortē emphyteotæ fuit adeptus, si ratione ſuæ poßeſſionis naturalis ipſum moleſtari contingat, competit interdictum uti poßidetis cōtra quemlibet turbantem, & moleſtantem, etiam si eſſet dominus, qui rem ciuiliter poſſideret.*

Contra nu. 53. ubi declaratur.

41 *Quid si poſt mortē emphyteotæ ſoluit domino pēsiones per emphyteotā debitas, & dominus illas simpliciter receperit, et nu. 56.*

42 *Ingreßus poſſeſſionem uacantem abſque dolo illam sine uitio acquirit, nec poteſt in ea moleſtari, alioquin ipsi contra moleſtantem interdictum uti poſſidetis competit.*

43 *Emphyteosi per mortē ultimi emphyteotæ finita, uſufructuarius, uel hæres emphyteotæ naturalē rei emphyteoticæ poſſeſſionē uacantem apprehendere non poteſt, aliàs tanquam clàm à domino poſſidet, & illum in ſua ciuili poſſeſſione turbat adeò, ut domus, uel ab eo cauſam habēs ī interdicto uti poſſidetis cōtra uſufructuarium, & hæredem prædictum obtinere debeant, ut naturalem poſſeſsionem reſtituāt, et ab illa moleſtatione desiſtāt.*

44 *Ingreſſus poſſeſsionem naturalem abſentis uacantem, clā dicitur poſsidere, & ipſum abſentem in ſua ciuili poſſeſsione turbare, adeò quòd cōtra illū interdictum uti poſsidetis abſenti cōpetit.*

45 *Conductor, finita locatione, denegans rem locatam reſtituere iuris remedijs illam reſtituere compellitur, ac etiam punitur.*

46 *Ingrediens poſſeſsionem uacantem, quam ad ſe nō pertinere ſciat, uel ſcire debeat, illam reſtituere tenetur.*

47 *Et si iuſtis rationibus ad ſe ſpectare crediderit, quo remedio ad illius reſtitutionem tenebitur.*

48 *Emphyteosi finita, dominus, uel ab eo cauſam haberes poteſt propria auctoritate illius poſſeſsionem adipiſci, & ui expellere illum, qui naturalem eius poſſeſſionem fuit ingreſſus.*

49 *Abſque eo, quod is dictam naturalem poſſeſſionem per aliquod iuris remedium poſſidere poſsit.*

50 *Expellere propria auctoritate ingreßum ui, ſeu clàm poſſeſsionem quando liceat, & quando non.*

51 *Vſufructuarius, finito uſufructu, quare non poſsit à domino propria auctoritate eiici, & ſecus sit in emphyteosi finita.*

52 *Ecclesia, siue dominus rem alicui in emphyteosim concedens & in inſtrumento conceſsionis ſe illius nomine poſsidere conſtituens, transfert in eum illam poſſeſsionem, quæ tunc penes ipſum repe riebatur, & si naturalis tūc penes aliū erat per cōſtitutum hu-*